

DISCIPLINAIRE RAAD VOOR BREDTESPORTERS

NADO VLAANDEREN

Rolnummer: 2020-006

Gelet op het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 en de hierna aangehaald Ministeriële besluiten;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012;

Gelet op het dossier dat werd samengesteld door NADO Vlaanderen;

In de zaak van: [Sporter], °[Datum], [Adres] [Plaats] , in de huidige procedure bijgestaan door zijn raadsman Mr. [Naam] in de plaats van Mr. [Naam] , beiden advocaat te [Plaats];

Beticht van: te [Plaats] ([Naam] , fitnessinstelling) op [Datum] 2020 : *Overtreding van het antidopingdecreet van 25 mei 2012 (hierna antidopingdecreet) betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport, nl. door het zich als sporter niet onthouden te hebben van dopingpraktijken (inbreuk op artikel 6), inzonderheid een overtreding als omschreven in artikel 3, eerste lid, 1° en 2° te hebben gepleegd:*

- *aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van het lichaam van de sporter*
- *gebruik of de poging tot gebruik door een sporter van een verboden stof of een verboden methode, meer bepaald, volgens de verboden lijst "WADA Prohibited List 2020", Ministerieel besluit van 29 november 2020 houdende vaststelling van de verboden lijst, vermeld in artikel 9 van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 (B.S.13/12/2019), bijlage, de volgende verboden stoffen*

S.1.1. Anabole androgene steroïden (AAS), wanneer exogeen toegediend

• *Niet-specifieke stoffen*

• *Verboden binnen en buiten wedstrijdverband*

1. Epi-trenbolone (metaboliet TRENBOLONE) sub 62)

2. 2a-methyl-5a-androstan-3a-ol-17-one (metabolite drostanolone) sub 25)

S4.2. Selectieve oestrogeenreceptormodulatoren (SERM's

• *Specifieke stoffen*

• *Verboden binnen en buiten wedstrijdverband*

3. Methoxytamoxifen (Metaboliet TAMOXIFEN) Sub 4)

Strafbaar gesteld door het antidopingdecreet als volgt:

➤ Uitsluiting eerste overtreding

- *Artikel 41, § 1, eerste lid, 1°:*

In geval van de overtredingen, vermeld in artikel 30, 1°, 2° en 3°, zal de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep :

1° de uitsluiting van de sporter of begeleider uitspreken overeenkomstig de bepalingen van artikel 42, die inhoudt dat aan de sporter of begeleider een verbod wordt opgelegd om aan een sportactiviteit deel te nemen als sporter of begeleider alsook in om het even welke andere hoedanigheid;

- *Artikel art. 42, § 1, eerste lid, 1°:*

“Bij een eerste overtreding, wordt de uitsluiting van de sporter of begeleider als volgt bepaald:

1° voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, 2° of 6° :

a) vier jaar uitsluiting als het opzettelijk was, tenzij paragraaf 6 van toepassing is;

b) twee jaar uitsluiting als het niet opzettelijk was, tenzij paragraaf 4, 5 of 6 van toepassing is.

Als de dopingpraktijk verband houdt met een specifieke stof, dient het bewijs van het opzettelijk karakter geleverd te worden door NADO Vlaanderen. Als de dopingpraktijk verband houdt met een niet-specifieke stof, dient het bewijs van het niet-opzettelijk karakter geleverd te worden door de sporter of begeleider;

➤ *Financiële consequenties*

- *Artikel 41, §1, tweede lid, 1° en 2°*

In geval van de overtredingen, vermeld in artikel 30, 1°, 2° en 3°, kan de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep bijkomend beslissen :

1° aan de meerderjarige sporter een administratieve geldboete op te leggen;

2° welk gedeelte van de kosten voor de controles, vermeld in artikel 15, en welk deel van de kosten, die verbonden zijn aan de procedure, vermeld in artikel 24, 32 en 38, ten laste van de sporter worden gelegd.

Het bedrag van de eventuele opgelegde administratieve geldboete wordt door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad in hoger beroep soeverein bepaald, rekening houdend met de ernst van de feiten. Het kan evenwel niet meer bedragen dan 25.000 euro.

De disciplinaire raad legt, eventueel bijkomend, aan de meerderjarige sporter of begeleider een administratieve geldboete op van 100 tot 1000 euro als hij oordeelt dat het bij hem ingestelde hoger beroep tergend en roekeloos is.

Als de sporter wordt vrijgesproken door de disciplinaire commissie of de disciplinaire raad ingevolge het negatieve resultaat van de tweede analyse, leggen de disciplinaire commissie en de disciplinaire raad de analysekosten van de tweede analyse ten laste van de instantie die de dopingtest heeft bevolen”.

*

Gelet op de bestreden beslissing van 8 december 2020 van de Disciplinaire Commissie voor breedtesporters, gewezen op tegenspraak, waarbij als volgt werd beslist:

“Op deze gronden, de disciplinaire commissie voor breedtesporters en begeleiders na beraad, op verzet en op tegenspraak,

verklaart het verzet van de sporter tegen de beslissing bij verstek van 20 oktober 2020 ontvankelijk en houdt deze beslissing voor onbestaande;

opnieuw oordelend:

verklaart de sporter uitgesloten voor een periode van vier jaar voor de hiervoor te last gelegde en bewezen bevonden inbreuk, hetgeen inhoudt dat hem verbod wordt opgelegd om deel te nemen aan enige sportactiviteit als sporter alsook in eender welke hoedanigheid en veroordeelt de sporter tot betaling van een administratieve geldboete van 1.000 euro; zegt dat deze uitsluiting aanvangt op 2 april 2020 en loopt tot 2 april 2024; legt een deel van de kosten die aan deze procedure verbonden zijn, nl. ten belope van een bedrag van 300 euro, te last van de sporter en veroordeelt hem tot betaling hiervan”.

Gelet op het hoger beroep, per aangetekend schrijven met ontvangstbewijs dd. 22 december 2020, verstuurd op 23/12/2020, namens de breedtesporter ingesteld door zijn raadsman (zie overtuigingsstuk nr. 1. van de sporter: Bewijs aangetekende zending houdende verzet dd.23.10.2020);

Gelet op de dwingende wettelijke en reglementaire maatregelen en richtlijnen en de uitzonderlijke omstandigheden en noodtoestand door het COVID-19 virus, werd de zitting van 22 januari 2021 door middel van een digitaal platform, namelijk MS Teams, georganiseerd. De sporter en zijn raadsman waren online aanwezig op deze zitting en verklaarden uitdrukkelijk geen bezwaar te hebben tegen deze werkwijze.

Gelet op de mondelinge uiteenzetting van de zaak door de voorzitter;

Gehoord op zijn verzoek de heer Jurgen Secember namens NADO Vlaanderen;

Gehoord de breedtesporter in zijn middelen van verdediging, bijgestaan en ontwikkeld door zijn raadsman voormeld;

*

Beoordeling door de disciplinaire raad voor de breedtesporters

1. Ontvankelijkheid hoger beroep
Het hoger beroep, naar vorm en termijn regelmatig, is ontvankelijk.
2. Feitelijke vaststellingen – retro-akten:
  - a. De sporter werd op [Datum] 2020 gecontroleerd te [Plaats] (fitnesscentrum [Naam] – monsterneming urine).
  - b. Op het dopingcontroleformulier (stuk 2 dossier) gaf de sporter op dat ogenblik aan dat hij in de zomer van 2019 producten had gebruikt, nl.
S0. Niet-goedgekeurde stoffen
Onder niet-goedgekeurde stof wordt verstaan: elke farmacologische stof die niet in enige andere categorie is begrepen en waarvoor geen goedkeuring voor humaan therapeutisch gebruik door enige bevoegde overheidsinstantie is verleend (bijvoorbeeld geneesmiddelen in preklinische of klinische onderzoeksfase of waarvan de onderzoeksfase is stopgezet, designerdrugs, stoffen die alleen zijn goedgekeurd voor diergeneeskundig gebruik).
    - Specifieke stoffen
    - Verboden binnen en buiten wedstrijdverband
    - 2,4-Dinitrophenol DNP Sub /

Stof die niet toegelaten is voor menselijke consumptie, maar misbruikt wordt als “fatburner”.

S1.1. Anabole androgene steroïden (AAS), wanneer exogeen toegediend

- Niet-specifieke stoffen
- Verboden binnen en buiten wedstrijdverband

Testosteron (/) Sub 60)

S1.2. Andere anabole middelen

- Niet-specifieke stoffen
- Verboden binnen en buiten wedstrijdverband

6. Clenbuterol (/) Sub 1)

- c. Na analyse bleek dat het urine-monster, afgenomen op [Datum] 2020, verboden stoffen bevatte, zoals hoger in deze beslissing nader aangegeven. De Raad verwijst bijkomend naar het analyseverslag van het labo U Gent — DoCoLab Technologiepark 30B 9052 Gent-Zwijnaarde van 17 maart 2020 dat zich in het dossier bevindt (stuk 3).
  - d. Bij aangetekend schrijven dd. 23 maart 2020 werd de sporter op de hoogte gebracht van deze bevindingen en het analyseverslag en werd hem een voorlopige schorsing opgelegd, waardoor hij voorlopig niet meer mocht deelnemen aan wedstrijden vanaf 2 april 2020 tot aan een definitieve uitspraak (stuk 4 dossier).
  - e. Het is op basis van deze vaststellingen dd. [Datum] 2020 en het analyseverslag 17 maart 2020 dat de sporter in eerste aanleg gevraagd werd verantwoording af te leggen aan de disciplinaire commissie.
  - f. Deze laatste instelling verleende op 8 december 2020 een beslissing op verzet, zoals hoger in de huidige beslissing aangegeven.
  - g. Het is deze beslissing die thans voorwerp uitmaakt van het hoger beroep.
3. De grieven van de sporter, zoals schriftelijk uiteengezet in het aangetekend schrijven dd. 22/12/2020 (inhoudende het hoger beroep – zie inhoud stuk 30 dossier), worden alhier kort samengevat als volgt :

a. Procedureel:

- i. Er werd aan de sporter geen analyseverslag dd 17 03 2020 van een erkend dopinglaboratorium in Zwijnaarde voorgelegd noch werden de bewijzen van aangetekende zendingen dd. 23.10.2020 hetzij 04.11.2020 voorgelegd ondanks het feit dat zijn raadsman dd 19 11 2020 het dossier opvroeg.
- ii. Het verzet in eerste aanleg dateerde van 23.10.2020. De zitting werd bepaald op 24.11.2020. De sporter kan niet controleren op basis althans van het hem ter beschikking gestelde dossier wanneer de voorzitter van de disciplinaire commissie dit ter kennis heeft gekregen en of de maand als termijn is gerespecteerd. Volgens de sporter is het duidelijk dat het om een vervaltermijn gaat, waardoor de Commissie temporeel onbevoegd was om nog te oordelen. Derhalve dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.
- iii. De bestreden beslissing is onvoldoende gemotiveerd. Er werd niet gemotiveerd noch beantwoord waarom er geen berisping, een straf met uitstel, hetzij verkorting van uitsluiting kon worden toegekend waardoor

ook in die optiek de bestreden beslissing dient te worden vernietigd. Dit met als gevolg dat er geen sanctie kan worden opgelegd.

- iv. In strijd met art. 48 van het Antidopingdecreet werden persoonsgegevens verwerkt en gedeeld met derden (de sporter verwijst naar een email dd. 24.11.2020), zodat het administratief bestuur in eerste aanleg heeft gehandeld in strijd met het verbod van de détournement de pouvoir, het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Dit met als gevolg dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd. De sporter stelt dat er niet mag worden uitgesloten dat in andere dossiers de naam van verzoeker wordt vermeld.

b. Ten gronde – de straftoemeting :

- i. De sporter verzoekt in hoofdde dat er geen sprake is van significante schuld in de zin van art. 2.27° van het anti-dopingdecreet. In dat desbetreffende artikel wordt specifiek verwezen naar cannabinoïden waarbij concreet wordt aangegeven wanneer er geen significante schuld is met name wanneer de context van gebruik niet gerelateerd is aan de sportprestaties. Per analogiam en met brede interpretatie stelt de sporter in huidige context dat in toepassing van art.42 §5 Antidopingdecreet hij geenszins de bedoeling had zijn prestaties te verbeteren. Hoogstens wou hij het effect op mijn lichaamsbouw, het uiterlijk aanzien en aanschouwen. Dit wordt ook bevestigd in zijn stelling dat hij iets aan zijn gewicht wou doen. Het betreft een eerste overtreding zodat hij de berisping verzoekt.
- ii. In alle geval, voor zover er geen berisping wordt overwogen verzoekt de sporter om een bestraffing op te leggen met uitstel, dan wel een straf met voorwaarden dan wel hem toelaat zijn sport te beoefenen op een cleane wijze waarbij hij zich naar de wijsheid van de commissie (noot van de raad: wellicht wordt bedoeld : de raad) gedraagt omtrent de invulling van gebeurlijk op te leggen voorwaarden. Hij geeft daarbij aan dat de wet evenwel dergelijke maatregel niet voorziet.
- iii. Hij verzoekt in ondergeschikte orde toepassing te maken van art.42 §6 Antidopingdecreet. Hij is er manifest van overtuigd dat hij door zijn spontane aangifte in zijn DCF (dopingcontroleformulier) met zeer omvangrijke verklaringen nopens inname van medicatie en verboden producten voldoet aan art. 42 §6 Antidopingdecreet of althans binnen dit toepassingsgebied valt hetgeen hem de reductiemogelijkheid heeft nopens bestraffing ex. art. 42 § 6, 3° Antidopingdecreet. Hij was er geenszins van op de hoogte bij oproeping van de dopingcontrole dat hij bij de analyse zou worden betrapt. Immers heeft hij net de aanwezigheid spontaan bekend, zodat er geen betrapting meer zou zijn sensu stricto. Er zijn onmiddellijke bekentenissen geweest zelfs na confrontatie. De ernst van de overtreding en de beperkte schuldgraad en hoge schuldinzicht tonen aan dat de initieel opgelegde bestraffing te hoog is.
- iv. De sporter verzoekt geen administratieve boete op te leggen dan wel deze te matigen in billijkheid. Hetzelfde geldt voor de (op te leggen) procedurekosten.

- v. De sporter verzoekt de Commissie (opmerking van de raad : wellicht wordt hier opnieuw de raad bedoeld) rekening te houden met zijn blanco disciplinair register.
  - vi. Hij wijst op de inhoud van het Advies over de wijzigingen aan het Antidopingdecreet vanwege de SARC (Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media dd.20.07.2020 Vlaamse Sportraad). Het is duidelijk dat de oorspronkelijke bestraffing in de bestreden beslissing ruimschoots disproportioneel is. Zonder toekomstige wetgeving reeds van toepassing te verklaren verzoekt hij in de meest ruime zin de actuele wetgeving te interpreteren op dergelijke wijze dat hem kansen worden geboden op reclassering en zonder hem definitieve nekslagen toe te dienen. Het fitnessgebeuren maakt reeds 11 jaar deel uit van zijn leven op een cleane wijze. Hij was zelfs instructeur en het betreft een kortdurend feit die spontaan werd bekend. Het fitnessgebeuren, het bodyshapen is het epicentrum van zijn affectieve, sociale leven dewelke wanneer dit hem ontnomen wordt hem disproportionele fysieke, psychische schade toebrengt.
- c. Ten gronde – Er werd geen rekening gehouden bij de begroting van de straftoemeting met de persoonlijkheid en de strafrechtelijke gevolgen, noch het gebrek aan strafrechtelijke antecedenten
- i. Hij is een man van [...] jaar oud dewelke reeds 11 jaar quasi dagelijks fitness beoefent Hij is tevens reeds enige tijd begeleider en instructeur en heeft een clean record, een blanco disciplinair register inzake dopingactiviteiten. Het epicentrum van zijn affectieve, sociale leven ligt midden in de fitnesszaal. Een effectieve uitsluiting zou pertinent een schade toebrengen die disproportioneel is met dit eerste vergrijp. Dit brengt thans reeds, ingevolge de 7,5 maanden lange voorlopige schorsing, niet enkel fysieke (men bouwt spiermassa en bodyshaping) ook mentale schade, teweeg. Hij verwijst naar het DCF waaruit reeds het gebruik van antidepressiva blijkt. De psychische wankele toestand waarmee depressieve gevoelens voor de duidelijkheid wordt mee bedoeld wordt dagelijks erger.
  - ii. Het behoeft geen betoog dat hij naast een disciplinaire vervolging ook een strafrechtelijke vervolging riskeert. Dit is thans ook het geval vermits hij reeds werd verhoord dd.15.10.2020. Hij pleit voor de goede orde geen non bis in idem doch wijst enkel op de disproportionele gevolgen die EN een te zware disciplinaire sanctie EN een evt. correctionele veroordeling dan wel boete met zich meebrengen voor een zogenaamde eerste vergrijper en verzoekt de Raad hiermee rekening te houden.
  - iii. Hij is [Beroep] bij de [Naam] [Plaats] en heeft de leiding over een 5-10-tal mensen in de dagelijkse praktijk. Dit toont genoegzaam aan dat hij een bepaalde verantwoordelijkheid kan dragen in het dagelijkse leven en hetgeen voorligt aan de raad als een accident de parcours kan worden geïnterpreteerd, zonder dat dit accident de parcours als minimaliserend mag worden geïnterpreteerd. Hij verdient ongeveer [...] € per maand en woont in bij zijn ouders. De financiële situatie is niet bijzonder rooskleurig doch wel stabiel.
  - iv. Hij is een breedtesporter die NIET aan wedstrijden deelneemt.

4. In de mondelinge uiteenzetting tijdens de zitting van de disciplinaire raad op 22 januari 2021 benadrukte de raadsman dat onvoldoende is komen vast te staan dat de voorwaarden van artikel 42 § 6 2° van het anti-dopingdecreet (bekentenis die zou kunnen leiden tot vermindering van de sanctie tot de helft van de uitsluitingsperiode) niet zouden vervuld zijn : lezing van de gegevens van het samengestelde dossier zouden dergelijke conclusie niet toelaten, zodat hij wél zou gerechtigd zijn op een vermindering zoals in dit artikel aangegeven.

5. Het standpunt van NADO-Vlaanderen in deze zaak luidt als volgt :

a. De procedurele grieven

i. Termijn voor het behandelen van het verzet:

1. Het verzet dateerde van 23/10/2020, de behandeling ter zitting werd bepaald op 24/11/2020.
2. Uit nazicht van de stukken die de verdediging aanvoert, kan opgemaakt worden dat de poststempel, zijnde de datum van afgifte en verzending, gebeurde op 23/10/2020.
3. NADO Vlaanderen ziet hierin geen grond om aan te nemen dat artikel 35, §2, van het Antidopingdecreet niet is nageleefd, in zoverre er al zou sprake kunnen zijn van een vervaltermijn die op straffe van nietigheid is voorgeschreven.
4. Voor de berekening van de termijn om verzet in te dienen, is als ontvankelijkheidsvoorwaarde inderdaad opgenomen dat een verzet moet ingediend worden binnen de veertien dagen na de dag van de verzending van de aangetekende brief houdende de kennisgeving van de uitspraak (zie artikel 35, §1, tweede lid van het Antidopingdecreet). De ontvankelijkheid van het verzet staat niet ter discussie.
5. Uit de feitelijke elementen staat voor NADO Vlaanderen voldoende vast dat de aangetekende brief die het verzet aantekende, op 23 oktober 2020 is aangeboden bij de post, en steunt zich op de volgende elementen:
  - mailverkeer tussen de secretaris van de Disciplinaire Commissie en de sporter, waarbij op 22 oktober 2020 de intentie werd geuit om verzet aan te tekenen, en op 23 oktober 2020 door de sporter in zijn mail werd aangegeven dat de brief aangetekend was verstuurd;
  - de poststempel op het bewijs van afgifte van de aangetekende zending, dd. 23 oktober 2020 (zoals meegedeeld in de stukkenbundel van de verdediging).
6. Artikel 35, §2, van het Antidopingdecreet schrijft voor dat het verzet moet behandeld worden binnen een termijn van één maand, zonder evenwel daar uitdrukkelijke gevolgen te bepalen voor het geval die termijn niet wordt gerespecteerd.
7. NADO Vlaanderen gaat er van uit dat de termijn wel degelijk is nageleefd, aangezien hetzelfde artikel 35, §2, de termijnvereiste

formuleert als “binnen een maand nadat het verzet is meegedeeld”. De mededeling veronderstelt volgens NADO Vlaanderen ook de redelijke kennisname van de aangetekende zending.

8. Bij gebreke aan een uitdrukkelijke bepaling, kan naar analogie met artikel 53bis, 2° Ger. W. aangenomen worden dat bij een gewone aangetekende brief de effectieve kennisname geacht is gebeurd te zijn de derde dag na dag die volgt op deze waarop de brief aan de postdiensten is overhandigd. Dergelijke zienswijze wordt ook ondersteund door de rechtspraak van de Raad van State, die de analogie toepast in het administratief contentieux.
9. Als start voor de termijn van één maand, zou dan de datum van 26 oktober de vroegst mogelijke startdatum zijn van de termijn van één maand. Dat leidt tot de vaststelling dat het verzet tijdig is behandeld, zijnde op 24 november 2020.
10. Het middel is dus in de opinie van NADO Vlaanderen kennelijk ongegrond, waardoor ook de middelen die daaruit geput worden, zoals het niet voorleggen van een bewijs van overmaking aan de voorzitter van de Disciplinaire Commissie zonder voorwerp is.
11. Ondergeschikt is NADO Vlaanderen tevens van mening dat, aangezien geen uitdrukkelijk gevolg is gekoppeld aan de termijn, de termijn desgevallend als een termijn van orde is te beschouwen.

ii. Motiveringsplicht

:

1. Als procedureel middel wordt aangehaald dat de bestreden beslissing niet voldoet aan de formele motiveringsplicht en dat om die reden de beslissing zou moeten vernietigd worden.
2. Dienaangaande wenst NADO Vlaanderen te benadrukken dat de bevoegdheid van de disciplinaire raad niet beperkt is tot het louter vernietigen van de beslissing (cassatie- of annulatieberoep), maar dat de disciplinaire raad ook de volledige beslissingsbevoegdheid heeft over de zaak. De disciplinaire raad beschikt over de bevoegdheid om de zaak in al haar elementen aan een nieuwe beoordeling te onderwerpen, voor zover de oorspronkelijke saisine in rem wordt gerespecteerd. Dat houdt in dat ook nieuwe elementen mogen onderzocht worden en in de beoordeling worden genomen, voor zover ze voortkomen uit eenzelfde feitencomplex.
3. De disciplinaire raad is niet gebonden door de motieven die ontwikkeld zijn door de disciplinaire commissie in de bestreden beslissing. Het behoort ook de raad toe om tekortkomingen of hiaten in de motivering te hervormen in de beslissing gewezen in graad van beroep.
4. Om die redenen is het middel ongegrond in de mate dat het om vernietiging van de bestreden beslissing vraagt. De inhoudelijke grieven zullen aan een volledige beoordeling onderworpen kunnen worden door de Disciplinaire Raad, die desgevallend op

alle grieven kan antwoorden voor zover die niet kennelijke ongegrond zijn.

iii. Verwerking van persoonsgegevens:

1. Zonder enige nadelige erkenning inzake, wenst NADO Vlaanderen toch aan te geven dat de voorgenomen schending van de regels inzake de verwerking van persoonsgegevens geen nietigheid kan inhouden van de bestreden beslissing. De vermeende schending heeft immers enkel betrekking op de oproeping ter zitting, waarbij gerefereerd wordt naar het emailbericht van NADO Vlaanderen van 24 november 2020, houdende de oproeping voor een elektronische zitting. Op geen enkele wijze is afbreuk gedaan aan het recht op verdediging of is de sporter enige kans ontnomen om zijn zaak op een rechtvaardige en onpartijdige wijze behandeld te zien.
2. Voor zover derden kennis konden nemen van de naam van de sporter en zijn oproeping om te verschijnen, kan uit die informatie enkel opgemaakt worden dat de sporter, net als andere sporters die dag, opgeroepen was om te verschijnen op de zitting die met elektronische middelen werd mogelijk gemaakt. Op geen enkele wijze zijn daarbij andere persoonsgegevens behoudens de naam van de betrokken sporters vrijgegeven. Elke andere veronderstelling berust niet op enige feitelijke grondslag en is speculatief.
3. De voorgenomen schending heeft in geen enkel geval betrekking op de inhoud van de zaak, de analysesresultaten, de gevorderde of opgelegde sanctie en op andere persoonsgegevens dan enkel de naam van de sporter.
4. Er kan in dat verband verwezen worden naar het principe dat elke zitting van de Disciplinaire Commissie en Disciplinaire Raad openbaar verloopt, tenzij verzocht wordt de zitting achter gesloten deuren te laten verlopen (artikel 33, §1, van het Antidopingdecreet). Er is echter geen verzoek geweest om de zitting achter gesloten deuren te laten verlopen. Bij een zitting achter gesloten deuren, met verschijning in persoon, kan echter evenmin uitgesloten worden dat ook het loutere gegeven dat de persoon gehouden is te verschijnen, kenbaar is voor derden.
5. In elk geval kan dergelijke voorgenomen schending van artikel 48 van het Antidopingdecreet geen grond inhouden voor een volledige nietigheid van de gevoerde procedure, zodat het middel ongegrond is voor zover het verzoekt om vernietiging van de bestreden beslissing.

b. Ten gronde

i. Toepassing van artikel 42, §5, van het Antidopingdecreet:

1. De sporter wenst zich te beroepen op artikel 42, §5, van het Antidopingdecreet om de sanctie van uitsluiting gereduceerd te zien tot een berisping.

2. De toepassing van niet-significante schuld of nalatigheid, zoals opgenomen in artikel 42, §5, laat enkel een vermindering toe onder de voorwaarde dat de dopingpraktijk niet opzettelijk is gepleegd. Voor de bepaling van de strafmaat vereist het Antidopingdecreet dat eerst het opzettelijk karakter wordt beoordeeld, pas nadien kan enige vermindering worden toegestaan bij afwezigheid van opzet.
3. “Opzettelijk” wordt gedefinieerd in artikel 2, 46° van het Antidopingdecreet: “de sporter of begeleider heeft handelingen gesteld waarvan hij of zij wist dat ze een dopingovertreding waren of dat er een aanzienlijk risico was dat de handelingen een dopingovertreding zouden kunnen zijn of tot gevolg zouden kunnen hebben en dat risico kennelijk heeft genegeerd. Een dopingovertreding die het gevolg is van een afwijkend analyseresultaat voor een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is, wordt geacht, tot het bewijs van het tegendeel is geleverd, niet opzettelijk te zijn als het een specifieke stof betreft en de sporter kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband werd gebruikt. Een dopingovertreding die het gevolg is van een afwijkend analyseresultaat voor een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is, wordt niet als opzettelijk beschouwd indien het een niet-specifieke stof betreft en de sporter kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband werd gebruikt in een context die niets te maken heeft met sportprestaties”.
4. De tenlastelegging vermeldt een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3 (eerste lid); 1°, en ondergeschikt 2°, van het Antidopingdecreet. De dopingpraktijk houdt bovendien verband met anabole middelen, die op de verboden lijst, vastgesteld bij ministerieel besluit, als niet-specifieke stoffen zijn gecategoriseerd. Voor de strafmaat inzake de uitsluiting bepaalt artikel 42 van het Antidopingdecreet, wat betreft dopingpraktijken met niet-specifieke stoffen:

Art. 42. § 1. 1° Bij een eerste overtreding, wordt de uitsluiting van de sporter of begeleider als volgt bepaald: voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, 2° of 6° :

  - a) vier jaar uitsluiting als het opzettelijk was, tenzij paragraaf 6 van toepassing is;
  - b) twee jaar uitsluiting als het niet opzettelijk was, tenzij paragraaf 4, 5 of 6 van toepassing is.
5. Als de dopingpraktijk verband houdt met een specifieke stof, dient het bewijs van het opzettelijk karakter geleverd te worden door NADO Vlaanderen.
6. Als de dopingpraktijk verband houdt met een niet-specifieke stof, dient het bewijs van het niet-opzettelijk karakter geleverd te worden door de sporter of begeleider;
7. De beoordeling van het opzettelijk karakter is een noodzakelijk eerste beoordeling bij het bepalen van de strafmaat.
8. De overtreding is gepleegd met niet-specifieke stoffen, waaronder anabole steroïden. Het volgt daarbij uit de feiten dat

de sporter op eigen initiatief en in het kader van zijn sportactiviteiten in georganiseerd verband de middelen heeft gebruikt. De middelen zijn verworven buiten enig doktersadvies, hoewel de aangetroffen stoffen enkel legaal verworven kunnen worden onder medisch voorschrift als geregistreerde en toegelaten geneesmiddelen. De sporter slaagt er echter niet in om aan te tonen op welke wijze hij voldoende zorgvuldig heeft gehandeld waarbij hij niet kon vermoeden dat hij een dopingpraktijk zou plegen door de verboden stoffen te gebruiken.

9. NADO Vlaanderen is dus, net als de disciplinaire commissie in de bestreden beslissing, van oordeel dat het opzettelijk karakter niet is weerlegd, waardoor ook een vermindering op grond van artikel 42, §5, van het Antidopingdecreet geen mogelijkheid is. De sporter voldoet in dat verband niet aan de bewijslast die op hem rust.
10. Het middel dat zich beroept op de toepassing van artikel 42, §5, en mee steunt op de definitie van artikel 2, 27°, van het Antidopingdecreet, is dus kennelijk ongegrond. De Disciplinaire Commissie heeft in dat verband, na het vaststellen dat het opzettelijk karakter niet is weerlegd, zich kunnen onthouden van enige verdere afweging van niet-significante schuld of nalatigheid.

ii. Probatie of uitstel van tenuitvoerlegging:

1. Het middel mist wettelijke grondslag. De regeling in het antidopingdecreet is opgezet als een vorm van overheidstucht. Het van toepassing maken van een algemene regel van probatie of uitstel zou afbreuk doen aan de regelgevende bevoegdheid van de decreetgever die uitdrukkelijk de regeling van het Antidopingdecreet heeft bestempeld als een op zichzelf staand tuchtregime.
- 2.

iii. Toepassing van artikel 42, §6 antidopingdecreet:

1. De toepassing van artikel 42, §6, wegens een spontane bekentenis wordt ten onrechte ingeroepen. Er is weliswaar sprake van een bekentenis van het gebruik van bepaalde middelen, maar de analyse wijst enerzijds uit dat die bekentenis niet volledig consistent is met de aangetroffen producten, en is bovendien pas gegeven in het kader van een effectieve monsterneming waartoe de sporter werd opgeroepen.
2. Uit de bewoordingen van artikel 42, §6, 2°, van het Antidopingdecreet, is duidelijk dat de constitutieve elementen voor enige vermindering niet vervuld zijn: “2° als een sporter of begeleider vrijwillig een dopingpraktijk bekent vóór hem een monsterneming wordt aangekondigd die een dopingpraktijk zou kunnen aantonen of, als het een andere dopingpraktijk betreft dan vermeld in artikel 3, 1°, voor hij de eerste kennisgeving van de toegegeven overtreding ontvangt en die bekentenis het enige

betrouwbare bewijs is van de overtreding op het ogenblik van de bekentenis, kan zijn uitsluitingsperiode worden verminderd tot de helft van de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is”. Deze bepaling is van toepassing wanneer een sporter of begeleider uit eigen beweging een dopingpraktijk bekent in omstandigheden waarbij geen enkele anti-dopingorganisatie er zich van bewust is dat mogelijk een dopingpraktijk is begaan en is niet van toepassing op situaties waarbij de bekentenis plaatsvindt nadat de sporter of begeleider denkt dat hij of zij zal worden betrapt.

3. De mate waarin de uitsluitingsperiode wordt verkort, moet gebaseerd zijn op de kans dat de sporter of begeleider zou zijn betrapt indien hij of zij zich niet vrijwillig had aangegeven.
4. Uit de bewoordingen van het Antidopingdecreet volgt dat een bekentenis moet gebeuren vóór enige monsterneming is aangekondigd. Het laten notuleren van substanties op het dopingcontroleformulier kan niet anders dan geschieden na aankondiging van een monsterneming, en kan dus niet gelden als grond voor een verdere vermindering onder artikel 42, §6, van het Antidopingdecreet. Aangezien verschillende anabole middelen zijn aangetroffen, kan bezwaarlijk gesteld worden dat de sporter redelijkerwijze niet kon denken dat hij betrapt zou zijn na het afleveren van een urinemonster.
5. Het middel is dus in de opinie van NADO Vlaanderen ongegrond.

iv. Hoogte van administratieve geldboete in het kader van billijkheid en blanco disciplinair register:

1. NADO Vlaanderen onthoudt zich in deze van verdere argumentatie omtrent de hoogte van de administratieve geldboete. Wat betreft de tegemoetkoming in de kosten vindt NADO Vlaanderen het bedrag naar redenen verantwoord, aangezien de kosten voor analyse en zitting (volgens de gepubliceerde barema's) aanzienlijk hoger zijn.
2. NADO Vlaanderen schikt zich daar echter naar de wijsheid van de Disciplinaire Raad.

v. Verwijzing naar het advies van de Strategische adviesraad:

1. De disciplinaire commissie noch de disciplinaire raad is gehouden zich te schikken naar toekomstige regelgeving, noch is er enige rechtskracht te ontleen aan een advies van een Strategische adviesraad. NADO Vlaanderen en de disciplinaire commissie en raad die zijn ingesteld bij het Antidopingdecreet zijn gehouden de vigerende wetgeving toe te passen.
2. Terzijde kan erop gewezen worden dat de decreetgever bij een eventuele hervorming van het disciplinaire systeem in overgangsmaatregelen kan voorzien die een herziening van een

lopende sanctie kan inhouden. Thans kan echter enkel toepassing gemaakt worden van de vigerende wetgeving.

vi. Persoonlijkheid en strafrechtelijke gevolgen als factor bij de straftoemeting:

1. Het Antidopingdecreet hanteert voor het bepalen van de sanctie strikte vorken. Enkel wat betreft het bepalen van de hoogte van de administratieve geldboete wordt krachtens artikel 41 van het Antidopingdecreet de beslissing soeverein genomen door de disciplinaire commissie, hetzij disciplinaire raad. De elementen die worden aangegeven, kunnen door de disciplinaire raad desgewenst beoordeeld worden binnen de beoordeling van de opportuniteit van een administratieve geldboete en de hoogte ervan.
2. Voor de mogelijke gevolgen op strafrechtelijk vlak kan de strafrechter rekening houden met eerder opgelegde tuchtstraffen, zoals het verbod aan georganiseerde sportactiviteiten deel te nemen. Aangezien in het middel het beginsel non bis in idem niet wordt ingeroepen, formuleert NADO Vlaanderen hierover geen verdere conclusies of repliek.

vii. NADO Vlaanderen verzoekt de disciplinaire raad de bestreden beslissing van de disciplinaire commissie te bevestigen wat betreft de uitsluiting, en legt de beslissing over de administratieve geldboete in handen van de disciplinaire raad.

6. De disciplinaire raad oordeelt als volgt :

- a. De raad sluit zich volledig aan bij het standpunt van NADO-Vlaanderen (zie randnummer 4.a. (i. t.e.m. iii;) en 4.b. (i. t.e.m. vii.) hoger in deze beslissing aangehaald. De Raad ziet de daarin vervatte uiteenzetting alhier als volledig herhaald, waardoor het verweer van de sporter, zoals in deze zaak naar voor gebracht in een schrijven dd. 22/12/2020, in feite en in rechte wordt beantwoord.
- b. Bijkomend motiveert en merkt de raad in dit beoordelingskader op :
  - i. Het analyseverslag van het DoCoLab werd aan de sporter bij aangetekend schrijven dd. 23 03 2020 overgemaakt (zie hoger in deze beslissing). De raadsman van de sporter kreeg ook kopie van het dossier op 20 11 2020 (stuk 2 dossier), waarin alle stukken aanwezig waren, zodat de opgeworpen grief inzake niet-mededeling van stukken alhier wordt verworpen.

- ii. Mededeling van persoonsgegevens zoals voorzien in artikel 48 van het anti-dopingdecreet geschiedde uitsluitend met het oog op de verwezenlijking van de doelstelling van de preventie en bestrijding van doping in de sport en artikel 48 voorziet bovendien geen nietigheidssanctie. Het is ook al niet waarschijnlijk gemaakt dat de beperkte gegevens die bij de oproeping van de sporter om te verschijnen voor de disciplinaire commissie in graad van eerste aanleg werden medegedeeld de rechten of belangen van de sporter op een eerlijk proces, overeenkomstig artikel 6 E.V.R.M., onherstelbaar zouden hebben tenietgedaan, integendeel : hij heeft zowel in eerste aanleg als in graad van beroep zijn rechten ten volle kunnen uitoefenen. Niet elke inbreuk op artikel 8 E.V.R.M. leidt trouwens tot de vaststelling van een inbreuk op artikel 6 E.V.R.M. of nietigheid van de (tucht)-procedure.
- iii. De sporter verwijst ten onrechte naar de verklaringen die hij aflegde op [Datum] op het dopingcontroleformulier, als zijnde een ‘bekentenis van een dopingpraktijk in de zin van artikel 42 § 6, 2° van het anti-dopingdecreet’.
- iv. Nauwkeurige lezing van de stukken van het dossier leidt de raad tot de vaststelling dat het verklaringen betrof die betrekking hadden op het gebruik van middelen en stoffen in de zomer van 2019, zijnde dus vór voor de datum van [Datum] 2020. Het is onmogelijk dat het gebruik van producten in de zomer van 2019 aanleiding zou hebben kunnen geven tot de thans gedane positieve vaststellingen (voorwerp van beoordeling in de huidige zaak is niet het gebruik van verboden stoffen in de zomer van 2019, doch wel het aantreffen van verboden stoffen in een urinemonster, genomen op [Datum] 2020 (inbreuk artikel 3.1° van het anti-dopingdecreet)).
- v. De raad overweegt daarbij bijkomend dat de analyse van de producten, zoals bekendgemaakt aan de sporter bij aangetekend schrijven dd. 23 maart 2020 (onder mededeling van het analyse-verslag dd. 17/03/2020) leidde tot de vaststelling dat andere producten dan diegene zoals verklaard of ‘bekend’ door de sporter op [Datum] 2020 werden aangetroffen.
- vi. Uit stuk 2 van het dossier (aanvullend formulier dopingcontroleformulier) blijkt bovendien overduidelijk dat de bevoegde autoriteiten zich eerst aanboden in de fitness-instelling en dat de politiediensten daarbij de wagen van de sporter hadden doorzocht. Hij verliet nadien de plaats, doch werd nadien verwittigd dat hij diende terug te keren of dat hij zich anders blootstelde aan een sanctie. Hij keerde terug en dan werd een monster genomen dat aanleiding gaf tot een positieve analyse. Deze gang van zaken toont overduidelijk aan dat hij niet voorafgaandelijk aan de aankondiging van een monsterneming ‘vrijwillig’ zou zijn overgaan tot bekentenis van een dopingpraktijk, te meer dat zijn zogenaamde bekentenis blijkbaar niet helemaal overeenstemde met de analyse van de teruggevonden producten en stoffen. Zijn verklaringen zijn in zulke omstandigheden dan ook al niet het enige betrouwbare bewijs van de overtreding van het anti-dopingdecreet op het ogenblik van de bekentenis en zoals thans voorwerp van beoordeling.

De sporter wordt in de huidige zaak al evenmin gevraagd zich te verantwoorden voor een inbreuk op artikel 3.3° (ontwijken monsterneming) van het anti-dopingdecreet.

- vii. De verklaringen, in al deze omstandigheden en gelet op deze vaststellingen, afgelegd op [Datum] 2020 kunnen dan ook niet gelden als een bekentenis die aanleiding zou kunnen geven tot een eventuele vermindering van sanctie voor de huidige ter beoordeling staande dopingpraktijk, gesitueerd op [Datum] 2020.
- viii. Vermits het niet-specifieke stoffen betreft die steeds verboden zijn moet het eventueel (tegen-)bewijs van eventuele niet-opzettelijkheid op een waarschijnlijke wijze worden aangetoond door de sporter, wat in deze zaak geenszins het geval is. Hij is derhalve strafbaar met de voorziene sancties, hoger in deze beslissing aangegeven. Er is geen sprake van toepassing van de artikelen 42 § 4 of 42 § 5 van het anti-dopingdecreet.
- ix. Alle beslissingen, thans genomen, vinden steun in de duidelijk voorzienbare en kenbare bepalingen van het anti-dopingdecreet, zonder dat omstandigheden, naar afweging met graad van waarschijnlijkheid (zie artikel 8 anti-dopingdecreet), zijn komen vast te staan voor de raad.
- x. Een disciplinaire sanctie van vier jaar, zoals nabepaald, is door de wet dan ook geboden en verdere gunsten toekennen zoals gevraagd door de sporter zou tegen deze bepalingen ingaan, nu in de wetgeving dergelijke gunsten niet worden voorzien zijn bij het opleggen van tuchtsancties.
- xi. Het opleggen van een administratieve geldboete is facultatief. Rekening houdend met de uiteenzetting van de sporter omtrent zijn financiële en sociale situatie, wordt deze administratieve geldboete thans bepaald op 500 euro, terwijl hij ook veroordeeld wordt tot betaling van een gedeelte van de kosten, verbonden aan de procedure, ten belope van 300 euro.
- xii. De sporter kan zich in dit stadium van de procedure niet beroepen op het beginsel 'non-bis-in-idem', nu er geen sprake is van een vorige veroordeling die in kracht van gewijsde is gegaan omwille van de feiten zoals hier voorwerp van beoordeling. Een verhoor door de politiediensten of eventuele latere strafrechtelijke vervolging op grond van andere bepalingen dan die van het decretale aard, kan hem al evenmin soelaas bieden.

OM DEZE REDENEN

DE DISCIPLINAIRE RAAD VOOR BREEDTESPORTERS

Recht doende op tegenspraak en bij meerderheid van stemmen,

Ontvangt het hoger beroep,

Erover beslissend,

Doet de bestreden beslissing van 8 december 2020 van de disciplinaire commissie teniet en wijst, na de partijen te hebben gehoord tijdens de zitting van de raad op 22 januari 2021 thans opnieuw als volgt :

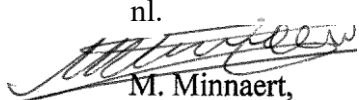
Verklaart de sporter uitgesloten voor een periode van vier jaar voor de hiervoor te last gelegde en bewezen gebleven inbreuk, hetgeen inhoudt dat hem verbod wordt opgelegd om deel te nemen aan enige sportactiviteit als sporter alsook in eender welke hoedanigheid en veroordeelt hem eveneens tot betaling van een administratieve geldboete van 500 euro;

Zegt dat deze uitsluiting aanvangt op 2 april 2020 en loopt tot 2 april 2024

Legt een deel van de kosten die aan deze procedure verbonden zijn, nl. ten belope van een bedrag van 300 euro in eerste aanleg en een bedrag van 300 euro in hoger beroep, te last van de sporter en veroordeelt hem tot betaling hiervan;

Deze beslissing is gewezen te Brussel door de disciplinaire raad voor breedtesporters, samengesteld uit de leden die in deze zaak hebben gezeteld geoordeeld, nl.

M. Minnaert,
voorzitter

L. Renson,
geneesheer-lid

G. De Croock,
lid

en op de openbare zitting van 5 februari 2021 te Brussel uitgesproken door de voorzitter M. Minnaert, met bijstand van Heidi Colsoul, secretaris

M. Minnaert,
Voorzitter

H. Colsoul,
secretaris